

Arrest

nr. 227 215 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Annick HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 2 oktober 2019 houdende bevel tot terugdrijving (bijlage 11) en tot intrekking van het visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 oktober 2019 biedt verzoekster zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem, nadat zij een vlucht heeft genomen vanuit Douala (Kameroen) met bestemming Brussel.

1.2. Op 2 oktober 2019 neemt de verwerende partij een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Op 2/10/2019 om 8.30 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, werd door ondergetekende, B.J.H.

de heer / mevrouw :

*naam **K.E.S.** voornaam **D.N.***

*geboren op **14.05.1970** te **BAFUT** geslacht (m/v) **Vrouwelijk***

*die de volgende nationaliteit heeft **Kameroen***

*houder van het document **nationaal paspoort van Kameroen** nummer [...]*

*afgegeven te **Yaounde** op : **20.06.2018***

*houder van het visum nr. **012299740** van het type **C** afgegeven door **Belgische ambassade in Yaounde***

*geldig van **01.10.2019** tot **31.10.2019** voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]*

*afkomstig uit **Douala** met **SN372** (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :*

[...]

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

*Reden van de beslissing: **Betrokkene verklaart voor toerisme naar België te komen. Ze legt een hotelreservatie in het "IBIS" hotel in Charleroi (België) van 02.10.2019 tot 14.10.2019, een toeristische planning en een terugkeerticket dd. 14.10.2019 voor. Betrokkene verklaart dat ze de toeristische planning zelf heeft opgesteld doch betrokkene kan geen toelichting geven met betrekking tot deze planning en haar voorgenomen toeristische activiteiten in België. Verder kent ze ook geen bezienswaardigheden of trekpleisters in België. Ze verklaart ook met niemand contact te hebben in België welke haar wegwijs kan maken. Betrokkene verklaart dat ze zal logeren op hotel in Brussel (België) doch haar reservatie is voor een hotel in Charleroi. Bij contact name van de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal met het hotel blijkt er geen reservatie te bestaan op naam van betrokkene te bestaan.***

Op basis van deze gegevens blijkt dat betrokkene haar reismotief niet kan aantonen, niet voldoet aan de voorwaarden van haar visum en niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore.

[...]"

1.3. Op 2 oktober 2019 neemt de verwerende partij tevens een beslissing tot intrekking van een visum type C, waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*"Mevrouw **K.E.S., D.N.***

[...]

Op verzoek van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie,

[...]

Heeft / hebben / werd

[...]

uw visum onderzocht. Nummer [...], afgegeven: 24.09.2019.

[...] het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

[...]

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) **Betrokkene verklaart voor toerisme naar België te komen. Ze legt een hotelreservatie in het "IBIS" hotel in Charleroi (België) van 02.10.2019 tot 14.10.2019, een toeristische planning en een terugkeerticket dd. 14.10.2019 voor. Betrokkene verklaart dat ze de toeristische planning zelf heeft opgesteld doch betrokkene kan geen toelichting geven met betrekking tot deze planning en haar voorgenomen toeristische activiteiten in België. Verder kent ze ook geen bezienswaardigheden of trekpleisters in België. Ze verklaart ook met niemand contact te hebben in België welke haar wegwijs kan maken. Betrokkene verklaart dat ze zal logeren op hotel in Brussel (België) doch haar reservatie is voor een hotel in Charleroi. Bij contact name van de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal met het hotel blijkt er geen reservatie te bestaan op naam van betrokkene te bestaan. Op basis van deze gegevens blijkt dat betrokkene haar reismotief niet kan aantonen, niet voldoet aan de voorwaarden van haar visum en niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscodes.**
[...]"

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Verzoekster bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *“De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”*

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Na een uitgebreid theoretisch betoog, zet verzoekster uiteen:

“Deze motivering is volstrekt niet afdoende daar zij steunt op een gebrek aan behoorlijke feitengaring of dossierkennis. Uit het dossier blijkt dat verzoekster een dame is met verantwoordelijkheden in haar thuisland en dat zij enkel op toeristenbezoek kwam. De beslissing van de DVZ is disproportioneel.”

Zij voegt bij haar verzoekschrift bewijzen bij van haar tewerkstelling in Kameroen, een attest van verlof, een loonfiche, een bewijs van de hotelreservatie en terugvlucht (stukken 3 en 4).

2.3.2.2. Artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt vooreerst dat:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

(...)

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt. (...)

Daarnaast bepaalt artikel 6 van de Schengengrenscore, dat handelt over de toegangsvoorwaarden voor derdelanders, als volgt:

“1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden:

a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of van een document dat de houder recht geeft op grensoverschrijding en dat aan de volgende criteria voldoet:

- i) het is geldig tot minstens drie maanden na de voorgenomen datum van vertrek uit het grondgebied van de lidstaten. In gemotiveerde spoedeisende gevallen mag echter van deze verplichting worden afgezien;*
- ii) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar;*

b) indien vereist op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad (1), in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum voor verblijf van langere duur;

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

d) niet met het oog op weigering van toegang in het SIS gesignaleerd zijn;

e) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

(...)"

Uit een samenlezing van deze bepalingen volgt dat een vreemdeling, desgevallend, niet enkel in het bezit moet zijn van het vereiste visum, hij moet ook het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven. De toegangsvoorwaarden vermeld in artikel 6, lid 1 van de Schengengrenscore zijn cumulatief.

2.3.2.3. Artikel 3 van de Vreemdelingenwet laat in dit opzicht de verwerende partij toe, zelfs indien een vreemdeling in het bezit is van een visum, om een aantal verificaties door te voeren. Zo voorziet artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet dat de vreemdeling kan worden teruggedreven aan de grens indien hij geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

Uit artikel 8 van de Schengengrenscore blijkt verder dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan deze voorwaarden voor toegang tot het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staat. De relevante bepalingen luiden als volgt:

"3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen als volgt aan een grondige controle onderworpen:

a) de grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 6, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:

i) of de onderdaan van een derde land in het bezit is van een document dat geldig is voor grensoverschrijding en waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken en dat, in voorkomend geval, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning;

ii) of het reisdocument eventuele tekenen van namaak of vervalsing vertoont;

iii) aan de hand van de in- en uitreisstempels in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land, en met name door vergelijking van de data van in- en uitreis, of de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten reeds heeft overschreden

iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;

v) of de betrokken onderdaan van een derde land voor de geplande duur en het doel van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, over voldoende middelen van bestaan beschikt dan wel of hij deze op rechtmatige wijze kan verkrijgen;

vi) of de betrokken onderdaan van een derde land, diens vervoermiddel en de meegevoerde voorwerpen geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten. Bij die verificatie worden met name gegevens en signaleringen betreffende de betrokken personen en, zo nodig, voorwerpen rechtstreeks bij het SIS en de nationale opsporingsregisters opgevraagd en worden, in voorkomend geval, de bij die signalering passende maatregelen genomen;

b) indien de onderdaan van het derde land houder is van een visum als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b), behelzen de grondige controles bij binnenkomst ook de verificatie van de identiteit van de houder van het visum en van de echtheid van het visum, door middel van raadpleging van het visuminformatiesysteem (VIS) overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 767/2008;

(...)"

Het gegeven dat verzoekster in het bezit was van een geldig paspoort met een visum type C, vrijwaart verzoekster aldus niet van de mogelijkheid dat zij voorwerp kan uitmaken van een inreiscontrole en dat zij desgevallend documenten dient voor te leggen en uitleg moet geven over het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

De vaststelling dat niet is voldaan aan één van toegangsvoorwaarden opgesomd in artikel 6 van de Schengengrenscore, volstaat in wezen om de binnenkomst te weigeren en terug te drijven. Dit heeft tot gevolg dat, indien een beslissing tot teruggrijving op correcte wijze is gesteund op één van de in artikel 3 opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende is gemotiveerd en de overige weigeringsgronden als overbodig moeten worden beschouwd.

Tenslotte voorziet artikel 34, lid 2 van de Visumcode dat een verleend visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt.

2.3.2.3. Artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet is de bepaling waarop de bestreden beslissing tot terugdrijving steunt, met name dat verzoekster niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. Daarbij motiveert de verwerende partij in feite als volgt:

“Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

*Reden van de beslissing: **Betrokkene verklaart voor toerisme naar België te komen. Ze legt een hotelreservatie in het “IBIS” hotel in Charleroi (België) van 02.10.2019 tot 14.10.2019, een toeristische planning en een terugkeerticket dd. 14.10.2019 voor. Betrokkene verklaart dat ze de toeristische planning zelf heeft opgesteld doch betrokkene kan geen toelichting geven met betrekking tot deze planning en haar voorgenomen toeristische activiteiten in België. Verder kent ze ook geen bezienswaardigheden of trekpleisters in België. Ze verklaart ook met niemand contact te hebben in België welke haar wegwijs kan maken. Betrokkene verklaart dat ze zal logeren op hotel in Brussel (België) doch haar reservatie is voor een hotel in Charleroi. Bij contact name van de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal met het hotel blijkt er geen reservatie te bestaan op naam van betrokkene te bestaan. Op basis van deze gegevens blijkt dat betrokkene haar reismotief niet kan aantonen, niet voldoet aan de voorwaarden van haar visum en niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore.***

Op basis van artikel 34, lid 2 van de Visumcode wordt verzoeksters visum ingetrokken en daarbij wordt dezelfde motivering gehanteerd als in de bestreden beslissing tot terugdrijving.

2.3.2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door de grensinspectie werd ondervraagd over haar reismotief. In het verslag van de grensinspectie, dat zich in het administratief dossier bevindt, kan worden gelezen:

“6. Interpellatie passasier(s)

Om 06:50 uur wordt zij ontvangen door H.J.B.

Zij drukt zich uit in de Engelse taal.

Uit zijn/haar/hun verklaring begrijpen wij het volgende :

Betrokkene verklaart voor de eerste keer naar Europa te reizen.

Ze zegt te werken als controller en is momenteel op verlof. Ze verklaart naar ons land te willen komen om te rusten.

Ze zegt letterlijk: ‘I love Belgium. I'm here for touristic sightseeing and culture

Ze verklaart zelf haar toeristisch plan (zie bijlage) te hebben opgesteld aan de hand van Google.

Ze is in het bezit van een VISA kaart op haar naam, geldig tot 08/2021, waarmee ze naar eigen zeggen 250.000 CFA (381 EUR) per dag kan afhalen. Ze is eveneens in het bezit van 50 EUR cash. Ze blijft in het bezit van haar geldelijke middelen.

Haar hotelbooking werd gemaakt door het reisagentschap MANGLAM Tours & Travel en betreft een verblijf van 12 nachten in het IBIS CHARLEROI AIRPORT. Er zou reeds een deel betaald zijn volgens haar. Betrokkene zou 1 ingecheckte bagage hebben (doch haar label kan ze niet voorleggen) en heeft 1 trolley handbagage.

7. Vaststellingen en info :

Betrokkene komt de eerste keer naar een Schengenlidstaat.

Ze zegt naar België te komen om uit te rusten, doch als wij haar vragen voor welke toeristische doeleinden ze precies naar België komt, verwijst ze onmiddellijk naar haar overzichtje (zie bijlage). Hierop staan vreemde toeristische bezienswaardigheden: o.a. 2 dagen de treinstations van Antwerpen, Brussel, Mechelen, Dendermonde, 2 dagen (opnieuw) Antwerpen Centraal, de zoo en een groot toeristisch centrum, dan 2 dagen Brugge...het werelddorp van de chocolade, 2 dagen de Brussels Chocolate Walking Tour, enz. Afsluiten doet ze met de Oceade Tours - dit is inderdaad nog via het internet te vinden, doch Océade is ondertussen afgebroken. Betrokkene zegt alles op Google te hebben opgezocht, doch verdere details dan hetgeen op haar blad staat, kan ze niet geven. We hebben dus ernstige twijfels omtrent het echte reismotief van betrokkene.

Als we haar vragen of ze vrienden of familie in Europa heeft, negeert betrokkene aanvankelijk de vraag, zegt vervolgens dat dit geen prioriteit is en zegt aanvankelijk dat ze wel mensen kent hier, doch dat ze er geen contact mee heeft.

Betrokkene denkt een hotelreservatie te hebben in de buurt van de luchthaven Brussel-Nationaal, doch de hotelreservatie die ze ons toont betreft het Ibis hotel bij Charleroi Airport. Na telefonisch contact met dit hotel blijkt de reservatie onbestaande te zijn."

2.3.2.5. Verzoekster houdt in haar verzoekschrift vol dat zij naar België kwam voor toeristische doeleinden en hiervoor verlof heeft genomen.

In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te betogen, wordt van haar niet verwacht dat zij een gedetailleerd dagprogramma uit de doeken kan doen. Er mag evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat zij in staat is haar reisdoel voldoende eenduidig en concreet toe te lichten, *quod non in casu*.

Uit het verslag van de grensinspectie blijkt immers dat verzoekster niet spontaan kennis geeft van bezienswaardigheden of trekpleisters in België. Zij verwijst onmiddellijk naar haar toeristische planning die ze zelf heeft opgesteld. Verzoekster kan echter geen toelichting geven bij deze planning noch de voorgenomen toeristische activiteiten enigszins kaderen, hoewel zij nochtans zelf haar reisplanning heeft opgesteld en verklaarde *"I love Belgium. I'm here for touristic sightseeing and culture."* Tevens blijkt uit het verslag van de grensinspectie dat verzoekster met niemand contact heeft in België die haar wegwijs kan maken.

Uit het verslag van de grensinspectie blijkt verder duidelijk dat verzoekster verklaarde een hotelreservatie te hebben in de buurt van de luchthaven Brussel-Nationaal, zodat verzoekster niet gevolgd kan worden in haar betoog dat zij verkeerd werd begrepen. Zij kon echter enkel een hotelreservatie voorleggen voor het Ibis hotel in Charleroi, zoals ook blijkt uit stuk 4. Bovendien blijkt uit het verslag van de grensinspectie, dat na telefonisch contact met dit Ibis hotel, de reservatie onbestaande bleek te zijn. Nergens in haar verzoekschrift tracht verzoekster te verklaren waarom zij een onbestaande hotelreservatie heeft voorgelegd aan de grensinspectie. Ter terechtzitting benadrukt de raadsvrouw van verzoekster dat er een hotelreservatie werd voorgelegd maar zij gaat er volledig aan voorbij dat, na contactname van de grensinspectie met het hotel, blijkt dat er geen reservatie bestaat op naam van verzoekster, zoals in de bestreden beslissing wordt aangehaald.

Het betoog dat verzoekster in Kameroen professionele en familiale verantwoordelijkheden heeft (stuk 3) en een terugvlucht heeft geboekt (stuk 4), doet aan de gedane vaststellingen geen afbreuk en maakt op zich ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen steunen op een gebrekkige feitenvergaring of dossierkennis.

De Raad acht het niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk dat de verwerende partij op basis van de gedane vaststellingen, besluit dat verzoekster haar reismotief onvoldoende kan aantonen. Dit is *prima facie* een voldoende determinerend motief voor verwerende partij om op grond van artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing tot terugdrijving te schragen.

Het is voorts ook niet onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit de vaststelling dat verzoekster haar reismotief niet kan aantonen, de conclusie trekt dat verzoekster bijgevolg niet langer voldoet aan de voorwaarden van haar visum. Deze vaststelling is *prima facie* een voldoende determinerend motief voor de verwerende partij om op basis van artikel 34, lid 2 van de Visumcode het verleende Schengenvisum in te trekken.

Uit wat hierboven is uiteengezet, blijkt dat de bestreden beslissingen duidelijk de determinerende motieven in rechte en in feite vermelden op grond waarvan ze genomen zijn en dat deze op eenvoudige wijze in die beslissingen gelezen kunnen worden, zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt op het eerste gezicht niet.

Verder is de Raad, gelet op wat hierboven is besproken, van oordeel dat de besproken motivering inzake het reismotief correct en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, met name het verslag van de grensinspectie, hetgeen volstaat om de bestreden beslissingen te dragen. Enige onzorgvuldigheid of kennelijke beoordelingsfout blijkt op het eerste gezicht niet. Verzoekster voert aan dat de verwerende partij niet op een zorgvuldige wijze tewerk is gegaan maar laat met haar zeer summier betoog na te duiden met welke elementen de verwerende partij geen rekening zou hebben

gehouden of welke door haar aangebrachte elementen verkeerd zouden zijn beoordeeld. Zij maakt niet *in concreto* aannemelijk dat de motieven van de bestreden beslissingen steunen op een foutieve feitenvinding of een miskenning van de voorliggende gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt op het eerste gezicht evenmin.

Het enige middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van een ernstig middel, dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. MAES